

Het is, gelet op hoger vermelde feiten, dan ook niet bewezen dat het gedeeltelijk niet doorstorten van ingehouden bedrijfsvoorheffing en het gedeeltelijk niet betalen van verschuldigde BTW – het feit dat de betaling van deze belastingen een op de vennootschap rustende verplichting was, neemt niet weg dat appellant er als zaakvoerder van deze vennootschap op diende toe te zien dat deze belastingen betaald werden – mede veroorzaakt werd door een foutieve houding van de zaakvoerder van geïntimeerde.

IV. Appellant stelt terecht dat geïntimeerde als zaakvoerder van de failliet niet de door de alarmprocedure (art. 332 W.Venn.) nochtans vereiste bijzondere verslagen heeft opgesteld die de gegevens dienden te bevatten waardoor de algemene vergadering met kennis van zaken zou kunnen oordelen om te beslissen tot ofwel de ontbinding van de vennootschap ofwel tot het aannemen van een herstructureringsplan dat toeliet de continuïteit van de ondernemingen te verzekeren en dat geïntimeerde daardoor foutief gehandeld heeft.

Anders dan appellant beweert, betekent zulks echter niet dat de “... beslissing tot voortzetting van de activiteit geen rechtsgevolgen kan sorteren”.

Echter dient appellant nog steeds te bewijzen dat hij door het niet respecteren van de alarmprocedure schade geleden heeft.

Door appellant wordt echter zelfs niet aangevoerd, laat staan bewezen, dat indien deze alarmprocedure wel zou gerespec-

teerd geweest zijn, de openstaande belastingschuld niet in dezelfde mate zou bestaan hebben of dat hij dan een groter dividend uit het te realiseren actief van de ontbonden vennootschap zou hebben kunnen verwachten.

Bij gebrek aan het bewijs van enige schade, is ook de op artikel 332 W.Venn. gebaseerde vordering tot betaling van schadevergoeding ongegrond.

Om deze redenen, die de motieven van de eerste rechter vervangen, blijft de vordering van appellant ook in hoger beroep ongegrond bevonden.

Appellant dient, gelet op zijn ongelijk, de kosten van hoger beroep te betalen.

Om die redenen:

Het hof,

Rechtdoende op tegenspraak,

(...)

Verklaart het hoger beroep ongegrond en bevestigt, zij het op andere in dit arrest vermelde motieven, het bestreden vonnis;

Veroordeelt appellant tot betaling van de kosten van hoger beroep.

(...)

Noot

Zie ook in dit nummer, Cass. 17 janvier 2008, p. 321.

Note

Voy. également dans ce numéro Cass. 17 janvier 2008, p. 321